

องค์การการค้าโลก WTO

องค์การการค้าโลก (WTO) และสินค้าเกษตรในองค์การการค้าโลก (WTO)

กำเนิด WTO

องค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) เป็นองค์การระหว่างประเทศ ที่มีพัฒนาการมาจากการทำความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้าหรือแกตต์ (General Agreement on Tariffs and Trade: GATT) เมื่อปี พ.ศ. 2490 ซึ่งขณะนั้น ยังไม่มีสถานะเป็นสถาบันจนกระทั่งการเจรจาการค้ารอบอุรุกวัยสิ้นสุดลง และผลการเจรจาส่วนหนึ่งคือ การก่อตั้ง WTO ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 มีสมาชิกเริ่มแรก 81 ประเทศ และมีที่ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์

ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิก WTO เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2538 เป็นสมาชิกลำดับที่ 59 มีสถานะเป็นสมาชิกก่อตั้ง ขณะนี้ มีประเทศที่อยู่ระหว่างกระบวนการเข้าเป็นสมาชิก WTO ที่สำคัญ เช่น รัสเซีย เวียดนาม ลาว มูลค่าการค้าระหว่างประเทศสมาชิก WTO ด้วยกัน

คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 90 ของการค้าโลก และการขยายตัวของจำนวนสมาชิกจะมีผลให้การค้าระหว่างประเทศสมาชิกขยายตัวเพิ่มขึ้น เป็นลำดับ ปัจจุบัน

(ณ เดือนมกราคม 2549) WTO มีสมาชิกอย่างเป็นทางการทั้งสิ้น 149 ประเทศ สมาชิกล่าสุดประกอบด้วย เนปาล กัมพูชา และซาอุดีอาระเบีย

นอกจากนี้ ตองกา ได้เสร็จสิ้นกระบวนการเข้าสมัครเป็นสมาชิก WTO แล้ว แต่ยังรอการภาคยานุวัติก่อนการเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 150 อย่างเป็นทางการ

วัตถุประสงค์

WTO มีการเจรจาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปิดเสรีการค้าระหว่างประเทศอย่างค่อยเป็นค่อยไป (progressive liberalization) ตามความพร้อมของประเทศสมาชิก และระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิก กฎกติกาต่างๆ ของ WTO

ได้กำหนดให้มีการปฏิบัติอย่างเป็นพิเศษแก่ประเทศกำลังพัฒนา (Special and Differential Treatment: S&D)

เพื่อให้สามารถเข้าร่วมในระบบการค้าพหุภาคีได้ WTO จึงเป็นองค์กรที่ไม่หยุดนิ่ง จะมีการเจรจาเพื่อพัฒนา

และสร้างกฎกติกาใหม่ๆ เพื่อให้สามารถรองรับกับวิวัฒนาการของการค้าระหว่างประเทศและรูปแบบการค้าโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง

การเป็นสมาชิกของ WTO ทำให้ประเทศสมาชิกมีสิทธิและพันธกรณี (Rights and Obligations) ที่จะต้องปฏิบัติตามภายใต้ความตกลงต่างๆ ของ WTO

กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศของ WTO นอกจากช่วยส่งเสริมให้การแข่งขันทางการค้าเป็นธรรมแล้ว ยังสร้างความมั่นใจให้แก่ทั้ง ผู้ค้าและผู้ลงทุน

ผู้ผลิตและส่งออกสามารถคาดการณ์และวางแผนการค้าระหว่างประเทศล่วงหน้าได้

หน้าที่ของ WTO

1. บริหารความตกลงและบันทึกความเข้าใจที่เป็นผลจากการเจรจาในกรอบของ GATT/WTO รวม 28 ฉบับ โดยผ่านคณะมนตรี (Council)

และคณะกรรมการ (Committee) ต่างๆ ตลอดจนดูแลให้มีการปฏิบัติตามพันธกรณี

2. เป็นเวทีเพื่อเจรจาลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างสมาชิกทั้งในรูปแบบของมาตรการ **ภาษีศุลกากร** และมาตรการที่มี ใจภาษีศุลกากร

3. เป็นเวทีสำหรับแก้ไขข้อขัดแย้งทางการค้าระหว่างสมาชิก และหากไม่สามารถตกลงกันได้ก็จะมีการจัดตั้งคณะผู้พิจารณา (Panel)

ทำหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและให้ข้อเสนอแนะ รวมทั้งมีกลไกยุติข้อพิพาทด้วย

4. ติดตามสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศและจัดให้มีการทบทวนนโยบายการค้าของสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการตรวจสอบให้เป็นไปในแนวทาง **การค้าเสรี**

5. ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาในด้านข้อมูลข้อแนะนำเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีได้อย่างเพียงพอ ตลอดจนทำการศึกษาประเด็นการค้าที่สำคัญๆ

6. ประสานงานกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลกเพื่อให้นโยบายเศรษฐกิจโลกสอดคล้องกันยิ่งขึ้น

หลักการสำคัญของ WTO

- ไม่เลือกปฏิบัติ (Non-Discrimination) กล่าวคือ ประเทศสมาชิกจะต้องให้การปฏิบัติต่อสินค้าจากทุกประเทศเท่าเทียมกัน

(Most Favoured Nation Treatment : MFN) และปฏิบัติต่อสินค้านำเข้าเท่าเทียมกันกับสินค้าภายในประเทศ (National Treatment) ไม่ว่าจะเป็นการเก็บภาษีภายใน หรือการกำหนดกฎระเบียบต่างๆ

- ความโปร่งใส (Transparency) กล่าวคือ ประเทศสมาชิกจะต้องพิมพ์เผยแพร่กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับ มาตรการทางการค้าต่อสาธารณชน

และแจ้งให้ประเทศสมาชิกอื่นๆทราบ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ

- คุ้มครองผู้ผลิตภายในด้วยภาษีศุลกากรเท่านั้น (Tariff only protection) กล่าวคือ ห้ามใช้มาตรการจำกัดการนำเข้าทุกชนิด ยกเว้นกรณีที่ต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของ WTO

- ส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรม (Fair competition) กล่าวคือ ประเทศสมาชิกสามารถเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนสินค้านำเข้าได้

- มีสิทธิใช้ข้อยกเว้นในกรณีฉุกเฉินและจำเป็น (Necessary Exceptions and Emergency Action) กล่าวคือ

ประเทศสมาชิกสามารถใช้มาตรการคุ้มกันชั่วคราว ในการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศหรือในกรณีที่เป็นข้อยกเว้นทั่วไป เช่น

เพื่อรักษาสุขภาพของประชาชน สัตว์ พืช เพื่อศีลธรรมอันดี และเพื่อความมั่นคงภายในประเทศ เป็นต้น

- มีกระบวนการยุติข้อพิพาททางการค้าให้คู่กรณี (Trade Dispute Settlement Mechanism) กล่าวคือ เมื่อมีกรณีขัดแย้งทางการค้าให้หารือเพื่อหาทางยุติข้อพิพาท

หากไม่สามารถหาข้อสรุปให้ ให้ยื่นเรื่องเข้าสู่กระบวนการยุติข้อพิพาทของ WTO

- ให้แต้มต่อกับประเทศกำลังพัฒนา (Special and Differential Treatment) เช่น การลดภาษียศนั้น ประเทศกำลังพัฒนาจะมีเวลา

ปรับตัวนานกว่า

และลดภาษีลงน้อยกว่าประเทศพัฒนาแล้ว ผ่อนผันให้ประเทศกำลังพัฒนาจำกัดการนำเข้าได้ หากมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

และรักษาเสถียรภาพดุลการชำระเงิน และให้ประเทศพัฒนาแล้วให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรแก่ประเทศกำลังพัฒนาได้ แม้จะขัดกับหลัก MFN เป็นต้น

- ใช้ระบบฉันทามติ (Consensus) กล่าวคือในการเจรจาเรื่องหนึ่งเรื่องใด หากประเทศใดประเทศหนึ่งไม่เห็นด้วย ไม่ว่าจะ

เป็นประเทศเล็กหรือใหญ่

เรื่องนั้นก็ยังไม่รับเป็นมติ

- ให้มีการรวมกลุ่มทางการค้าเพื่อลดภาษีระหว่างกันได้ หากมีวัตถุประสงค์เพื่อการขยายการค้า

แต่มีใช้เพื่อกีดกันทางการค้าจากประเทศนอกกลุ่ม (No Trade Blocs)

เรื่องสำคัญภายใต้ WTO

การเปิดตลาด

การเปิดตลาดมี 3 เรื่องสำคัญ คือ การเปิดตลาดสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมและการประมง และการค้าบริการ ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา

ภาษานำเข้าของประเทศต่างๆ ได้ลดลงเป็นอย่างมาก โดยลดลงเป็นอย่างมาก โดยลดลงประมาณร้อยละ 40 และได้มีการยกเลิกการจำกัดการนำเข้า

(โควตาส่งออก) ภายใต้ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2548 ทำให้ปัจจุบันสมาชิก WTO สามารถส่งออกสิ่งทออย่างเสรีมากขึ้น

กฎระเบียบการค้า

กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ มีความชัดเจน เป็นธรรมมากขึ้น และไม่เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน อาทิ

ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช กำหนดให้ประเทศสมาชิกกำหนดระดับความปลอดภัย

สำหรับการตรวจสอบสินค้านำเข้า โดยอิงหลักมาตรฐานระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการไต่สวนการทุ่มตลาดที่รัดกุมขึ้น เพื่อให้ประเทศต่างๆ

ปฏิบัติให้สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นการลดการใช้มาตรการเพื่อกีดกันทางการค้า

ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน กำหนดชัดเจนยิ่งขึ้นว่า การอุดหนุนประเภทใดทำได้ ประเภทใดทำไม่ได้ รวมถึงการกำหนดปฏิบัติในการไต่สวนเพื่อเป็นการตอบโต้

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS) กำหนดขอบเขต

และมาตรฐานการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาประเภทที่สำคัญ ได้แก่ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และความลับทางการค้า

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ กำหนดหลักการสำคัญ ไว้สำหรับการค้าบริการ เช่น การไม่เลือกปฏิบัติ

ความโปร่งใส การเปิดเสรีอย่างค่อยเป็น ค่อยไป เป็นต้น

ความตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า (TRIMs) กำหนดให้ทุกคนประเทศต้องยกเลิกมาตรการลงทุนที่มีผลเท่ากับการกีดกันการนำเข้า

เช่น มาตรการกำหนดให้ใช้วัตถุดิบภายในสำหรับการผลิตค้า (Local Content Requirement) ทั้งในรูปแบบข้อบังคับ หรือเงื่อนไขจูงใจพิเศษ

อาทิ สิทธิการยกเว้นภาษีตามนโยบายส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น

การเจรจาการค้ารอบปัจจุบัน

การเจรจารอบโดฮา

ประเทศสมาชิกได้ประกาศเปิดการเจรจาการค้ารอบใหม่ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2544 ณ กรุงโดฮา ประเทศการ์ตา ซึ่งเรียกการเจรจาครั้งนี้ว่า Doha Development Agenda (DDA) เนื่องจากได้กำหนดให้มีการเจรจาลดภาษีสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมและประมง โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศกำลังพัฒนา และกำหนดให้มีการยกเลิกการอุดหนุนการส่งออก และการลดการอุดหนุนภายในสำหรับสินค้าเกษตรของประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญ สำหรับการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเจรจาเปิดเสรีด้านการค้าบริการให้มากยิ่งขึ้น

และกำหนดให้มีการจัดทำความตกลงฉบับใหม่เรียกว่า ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Trade Facilitation) เพื่อให้การค้ามีความโปร่งใส และสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งครั้งแรกได้กำหนดเป้าหมายให้ปิดรอบการเจรจาภายในปี 2547 อย่างไรก็ตามในขณะนี้การเจรจายังดำเนินต่อไป โดยมีเป้าหมายใหม่ ให้สามารถจบรอบการเจรจาภายในปี 2551

โครงสร้างของ WTO

- มีการประชุมระดับรัฐมนตรี (Ministerial Conference) จัดขึ้นทุกๆ 2 ปี มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจ
- คณะรัฐมนตรีใหญ่ (General Council) ประกอบด้วยผู้แทนระดับสูง ซึ่งมีการประชุมกันปีละหลายครั้งที่สำนักงาน WTO และปฏิบัติหน้าที่องค์ระงับข้อพิพาท และองค์กรทวนนโยบายการค้าด้วย
- คณะรัฐมนตรีด้านต่างๆ (Council) เช่น สินค้า บริการ และทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งมีหน้าที่รายงานต่อคณะรัฐมนตรีใหญ่
- คณะเจรจาและคณะทำงานต่างๆ (Committees) ซึ่งมีหน้าที่เจรจา และดำเนินการเกี่ยวกับข้อตกลงต่างๆ และในเรื่องอื่นๆ

เช่น

- สิ่งแวดล้อม การพัฒนา การสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ WTO และความตกลงทางการค้าในภูมิภาค
- สำนักเลขาธิการ WTO (WTO Secretariat) ซึ่งมีเจ้าหน้าที่อยู่ประมาณ 600 คน ภายใต้การนำของผู้อำนวยความสะดวกใหญ่

ประเทศไทยกับองค์การการค้าโลก

ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิก WTO เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 โดยเป็นสมาชิกลำดับที่ 59 และมีสถานะเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเปิดตลาดการค้าสินค้า ทั้งจากการลดภาษีศุลกากร และการยกเลิก มาตรการที่มีใช้ภายใต้ศุลกากรของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย และจากการเปิดเสรีตลาดการค้าบริการระหว่างประเทศ อันเป็นผลมาจากการเจรจารอบอุรุกวัย นอกจากนี้ กฎระเบียบการค้าที่ได้รับการปรับปรุงให้ชัดเจนรัดกุมและเป็นธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการระงับข้อพิพาท ซึ่งบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศเล็ก เช่น ไทยที่จะไม่ถูกประเทศใหญ่ ใช้อำนาจทางเศรษฐกิจ บีบบังคับแต่ข้างเดียว

ในขณะเดียวกัน การเข้าเป็นสมาชิกก็ทำให้ไทยต้องมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบเช่นเดียวกัน และจะต้องปรับตัวเพื่อสู้กับการแข่งขันที่จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

อุทกภัยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ไตรมาสแรก หดตัว สศก. คาดปี 55 ขยายตัวร้อยละ 4.0 - 5.0

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ประมาณการภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาสแรก ปี 55 หดตัวลงประมาณร้อยละ 1.5 จากผลกระทบอุทกภัยครั้งรุนแรงในช่วงปี 54

ส่งผลกระทบต่อต้นปี 2555 ด้านแนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตรปี 55 คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 4.0 - 5.0 เมื่อเทียบกับปี 2554 เนื่องจากปรับตัวได้ดีขึ้นตามลำดับ

นายอภิชาติ จงสกุล เลขานุการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยถึงการประมาณการภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในไตรมาส 1 ปี 2555 พบว่า หดตัวลงประมาณร้อยละ 1.5 จากผลกระทบอุทกภัยครั้งรุนแรงในช่วงปี 2554 ส่งผลกระทบต่อมายังต้นปี 2555 โดยเมื่อจำแนกเป็นรายสาขา พบว่า สาขาพืชอัตรการเจริญเติบโตในไตรมาส 1 ปี 2555 หดตัวร้อยละ 3.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากผลผลิตข้าวนาปีบางส่วนได้รับความเสียหายจากปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2554 ประกอบกับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ประสบภัยน้ำท่วม

ได้เลื่อนการเพาะปลูกข้าวนาปีออกไป ทำให้ผลผลิตข้าวลดลงค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม

คาดว่าผลผลิตข้าวนาปีจะทยอยออกสู่ตลาดมากขึ้นในช่วงไตรมาส 2 สำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

มีผลผลิตลดลงเช่นกัน เพราะเป็นช่วงปลายฤดูเก็บเกี่ยว และเกษตรกรหันไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ดูแลรักษาง่าย

และให้ผลตอบแทนดีกว่า ส่วนมันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ถั่วเหลือง ยางพารา และปาล์มน้ำมัน ผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เป็นผลจากราคามีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในเกณฑ์ดีในช่วงปีที่ผ่านมา จึงทำให้เกษตรกรขยายการผลิต ด้านราคา **สินค้าเกษตร**

หลายชนิดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อาทิ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงาน ยกเว้นห้วมันสำปะหลังลดลง ยางพาราดิบชั้น 3

และผลปาล์มน้ำมัน ที่ราคาหดตัวลง ตามความต้องการของตลาดโลกที่ชะลอตัวลง ส่งผลกระทบต่อมายังราคาภายในประเทศให้อ่อนตัวลง

สาขาปศุสัตว์ การผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2554 เนื่องจาก ไก่เนื้อ มีปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้น

เป็นผลจากฟาร์มเลี้ยงบางส่วนในภาคกลางและภาคเหนือตอนล่างเริ่มกลับสู่ภาวะปกติ

ผู้ประกอบการสามารถระบายสต็อกเนื้อไก่ที่ต้องเก็บไว้ในช่วงน้ำท่วมออกสู่ตลาดได้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รวมถึงความต้องการบริโภคเนื้อไก่ในประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลตรุษจีน และการเกิดโรคไข้หวัดนกของประเทศเพื่อนบ้าน

ทำให้ความต้องการเนื้อไก่จากไทยเพิ่มขึ้นด้วย สำหรับปริมาณการผลิตไข่ไก่เพิ่มขึ้น เนื่องจากแม่ไก่ไข่ยืนกรงรุ่นใหม่ให้ผลผลิตมากขึ้น

เมื่อเทียบกับก่อนการเปิดเสรีการนำเข้าพ่อแม่พันธุ์ไก่ไข่ ขณะที่การผลิตน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นเช่นกัน จากการปรับเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบ

ส่วนผลผลิตสุกรลดลงจากสภาพอากาศที่แปรปรวน และโรคทางระบบสืบพันธุ์และระบบทางเดินหายใจ

ประกอบกับพื้นที่เลี้ยงสุกรบางพื้นที่ประสบปัญหาอุทกภัยในช่วงปีที่ผ่านมา สำหรับด้านราคาสินค้าปศุสัตว์ สุกรและน้ำมันดิบ มีราคาสูงขึ้น

โดยราคาสุกรเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องจากความต้องการบริโภคเพิ่มมากขึ้น ขณะที่ปริมาณสุกรที่ออกสู่ตลาดลดลง

ส่วนราคาไก่เนื้อและไข่ไก่ แม้จะมีทิศทางลดลง แต่ก็ไม่มากนักเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ประกอบกับนโยบายรณรงค์การบริโภคไข่ไก่ของรัฐบาล และความพยายามในการขยายการส่งออกทั้งไก่เนื้อ

และไข่ไก่เพิ่มขึ้น ทำให้สามารถรักษาระดับปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ความเข้มงวดของการใช้มาตรการควบคุมโรค เร่งฉีดวัคซีน

ปรับวิธีการฉีดวัคซีนป้องกันเชื้อไวรัส การแนะนำในการป้องกันการระบาดของโรค รวมถึงความช่วยเหลือในการฟื้นฟูและดูแลฟาร์มแก่เกษตรกรผู้เลี้ยง

ปศุสัตว์ของภาครัฐ ส่งผลให้สถานการณ์การผลิตปศุสัตว์ขยายตัวเพิ่มขึ้น

สาขาประมง ภาวะการผลิตขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2554 เป็นผลมาจากสถานการณ์ในแหล่งผลิตสำคัญในภาคใต้

เริ่มเข้าสู่ภาวะปกติ ประกอบกับราคาผลผลิตกุ้งเพาะเลี้ยงที่อยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่องจากช่วงปลายปี 2554 จึงทำให้เกษตรกรขยายการผลิตและดูแลรักษาดีขึ้น

ทำให้ผลผลิตประมงทะเลที่สำคัญ คือ กุ้งทะเลที่ได้จากการเพาะเลี้ยง มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนประมาณร้อยละ 13.6

ส่วนผลผลิตด้านประมงน้ำจืดที่สำคัญ คือ ปลานิล ปริมาณผลผลิตจากระบบการออกใบกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำ (MD)

เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ด้านราคากุ้งขาวแวนนาไม่ปรับตัวสูงขึ้น โดยเป็นผลมาจากผลผลิตกุ้งของโลกลดลง

เพราะประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ได้แก่ จีน เวียดนาม และอินโดนีเซีย ประสบปัญหาภัยธรรมชาติและโรคระบาด

ทำให้ความต้องการเพื่อการส่งออกยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเกษตรกรมีการวางแผนการผลิตที่ดีขึ้น

เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาราคากุ้งขาวตกต่ำ ทำให้ราคากุ้งแวนนาโน้มดีขึ้น

สาขาบริการทาง **การเกษตร** [1] ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 2.1

เป็นผลจากกิจกรรมการให้บริการเตรียมดินในการเพาะปลูกข้าวนาปรัง รวมถึงการขยายพื้นที่เพาะปลูกอ้อยโรงงานในช่วงที่ผ่านมา

ทำให้มีการใช้บริการเกี่ยวเกี่ยวโดยรถตัดอ้อยมากขึ้น และสาขาป่าไม้ ในไตรมาส 1 ขยายตัวร้อยละ 1.2

เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณไม้ที่ทำออกจากป่าปลูกเพื่อป้อนอุตสาหกรรมไม้แปรรูปและใช้ในการก่อสร้างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

จากการใช้เป็นส่วนประกอบของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและเฟอร์นิเจอร์ที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย รวมทั้งไม้เศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น

ยูคาลิปตัส มีการปลูกเพิ่มขึ้น

สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2555 คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 4.0 - 5.0 เมื่อเทียบกับปี 2554 แม้ว่าในช่วงไตรมาสแรกของปี 2555 ภาคเกษตรจะยังคงหดตัวจากผลกระทบน้ำท่วมในปี 2554 แต่คาดว่าจะสามารถปรับตัวได้ดีขึ้นตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม การผลิตภาคเกษตรยังต้องเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงหลายประการ เช่น โรคระบาด ภัยแล้ง และปัญหาอุทกภัย ทั้งนี้ระบบการบริหารจัดการน้ำของรัฐบาลที่ดีขึ้น จะช่วยบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ ปัจจัยภายนอกก็มีความผันผวนมากขึ้น อาทิ

ราคาน้ำมันที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในระดับสูง จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังมีความเปราะบางจากปัญหาหนี้สาธารณะในสหภาพยุโรป อาจทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยชะลอตัวลง โดยเมื่อจำแนกเป็นรายสาขาพบว่า สาขาพืช ในภาพรวมคาดว่ามูลค่าการผลิตในสาขาพืชเพิ่มขึ้นอยู่ในช่วงร้อยละ 4.9— 5.9 ซึ่งช่วงต้นปี 2555 แม้ว่าการผลิตข้าวยังได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมอยู่บ้าง รวมทั้งหลายพื้นที่ของภาคเหนือ

และภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบกับสภาพอากาศที่แห้งแล้ง แต่การผลิตในสาขาพืชไม่ได้รับผลกระทบมากนัก

เนื่องจากภาวะแห้งแล้งอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรงและเกิดขึ้นในช่วงเวลาไม่นาน คาดว่าในปี 2555 มูลค่าการผลิตสาขาพืชจะเพิ่มขึ้นโดยผลผลิตพืชหลัก เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง ยางพารา และปาล์มน้ำมัน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย และปัญหาการแพร่ระบาดของศัตรูพืชลดลง สำหรับด้านราคา คาดว่าราคาพืชส่วนใหญ่จะยังอยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนี้ นโยบายของรัฐบาลในการรับจำนำพืชสำคัญบางชนิด เช่น ข้าว และมันสำปะหลัง จะส่งผลให้ราคาพืชดังกล่าวปรับตัวสูงขึ้น

สาขาปศุสัตว์

[2] การผลิตสาขาปศุสัตว์ปี 2555 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.5 — 2.5 เนื่องจากสถานการณ์

การผลิตสินค้าปศุสัตว์ต่าง ๆ

เริ่มกลับสู่ภาวะปกติ เกษตรกรสามารถฟื้นฟูและปรับระบบการเลี้ยงได้ดีขึ้น รวมทั้งการให้คำแนะนำจากภาครัฐในการแก้ไขปรับปรุงมาตรฐานฟาร์ม

กระบวนการควบคุมและเฝ้าระวังโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ความต้องการบริโภคทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศยังคงมีอยู่มาก

และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะญี่ปุ่นและสหภาพยุโรปซึ่งเป็นตลาดหลัก นอกจากนี้ ประเทศไทยจะได้รับการชดเชยโควตาส่งออกสัตว์ปีกไปยัง EU เพิ่มขึ้น

จากการปรับเปลี่ยนระบบโควตา ระบบภาษีของ EU ในเดือนมีนาคม 2555

และมีแนวโน้มการประกาศยกเลิกมาตรการห้ามนำเข้าไก่สดแช่เย็นแช่แข็งของไทยไป EU ในสิ้นเดือนมิถุนายน 2555

สำหรับราคาปศุสัตว์โดยเฉลี่ยในปี 2555 คาดว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากราคาปัจจัยการผลิตที่เพิ่มขึ้น การรักษาระดับผลผลิตที่ออกสู่ตลาด

และการพัฒนาคุณภาพที่ดีขึ้น

สาขาประมง การผลิตสาขาประมงปี 2555 มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2554 อยู่ในช่วงร้อยละ 0.5 — 1.5

เนื่องจากราคาผลผลิตอยู่ในเกณฑ์ดี ุงใจให้เกษตรกรเพิ่มการดูแลและมีการวางแผนการผลิตที่ดี

เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด อีกทั้งหากสภาพอากาศไม่แปรปรวนเหมือนปีที่ผ่านมา

คาดว่าผลผลิตประมงทะเลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สำหรับประมงน้ำจืดหากสถานการณ์เป็นปกติ คาดว่าผลผลิตสัตว์น้ำจืดในปี 2555 จะเพิ่มขึ้นตามการสนับสนุนส่งเสริมของกรมประมง

สาขาบริการทางการเกษตร คาดว่า มีแนวโน้มขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 1.4 - 2.4 เนื่องจากเกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวมากขึ้น

ภายหลังสถานการณ์อุทกภัยคลี่คลาย รวมถึงพื้นที่ปลูกอ้อยโรงงานที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีการใช้บริการทางการเกษตรในการไถพรวน

ดิน

การขร่ง และการเก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้นด้วย และสาขาป่าไม้ ปี 2555 คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 1.3 — 2.3 เนื่องจากการปลูกไม้เศรษฐกิจที่สำคัญเพิ่มขึ้น รวมถึงการขยายตัวอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ เฟอร์นิเจอร์ และการก่อสร้าง เพื่อการฟื้นฟูที่อยู่อาศัยและสถานประกอบการภายหลังวิกฤติน้ำท่วม ส่งผลให้มีการทำไม้ออกจากป่าปลูกเพิ่มขึ้น

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ปี 2555		
สาขา	ทั้งปี	ไตรมาส 1
ภาคเกษตร	4.0 — 5.0	-1.5
พืช	4.9 - 5.9	-3.0
ปศุสัตว์	1.5 - 2.5	0.5
ประมง	0.5 - 1.5	1.9
บริการทางการเกษตร	1.4 - 2.4	2.1
ป่าไม้	1.3 - 2.3	1.2
ที่มา:	ประมาณการ โดยสำนักนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	

จับชีพจร ราคาสินค้าเกษตรปี55

ความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าเกษตรในแต่ละปี นับว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพราะมีอิทธิพลต่อกำลังซื้อของคนในประเทศ

เนื่องจากเกษตรกรเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งยังมีผลต่อนโยบายรัฐบาลที่จะเข้ามาดูแลยกระดับราคามีผลต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน

ทิศทางราคาสินค้าเกษตรปี 2555 หรือหลายคนมองว่าเป็นปีมังกรไฟ ภาพรวมสินค้าเกษตรสำคัญหลายชนิดเคลื่อนไหวในทิศทางที่อ่อนตัวลง

แต่ไม่น่าจะเลวร้ายมากนัก

ข้าวสัญญาณดึง

เริ่มจากสินค้าข้าว พืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรจำนวนมากที่สุด

ราคาข้าวในตลาดโลกมีสัญญาณอ่อนตัวลงตั้งแต่กลางปี 2553 สาเหตุหลักคือรัฐบาลอินเดียอนุญาตให้ส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมชาติได้

หลังจากระงับการส่งออกมาระยะหนึ่ง ส่งผลให้การส่งออกข้าวหนึ่งของไทยซึ่งเป็นชนิดข้าวที่อินเดียส่งออกมากที่สุดสะดุดลง

อย่างไรก็ดีราคาข้าวในตลาดโลกที่อ่อนตัวลงไม่ได้กระทบกับเกษตรกรชาวนาของไทย เพราะรัฐบาล "ยังลักษณะ"

มีนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนปี 2554/55 ซึ่งจะสิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ 2555

เกษตรกรจึงมีรายได้จากการรับจำนำข้าวเปลือกเข้าตันละประมาณ 12,000 บาท (หักความชื้นแล้ว เพราะราคาจำนำเต็มข้าวเปลือกเจ้า 5% ตันละ 14,800 บาท)

แต่กระนั้นก็ดีโครงการรับจำนำปีการผลิต 2554/55 ที่เริ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2554 เกษตรกรไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร

เพราะปีนี้เกิดมหาอุทกภัยหลายพื้นที่ต้องรีบเก็บเกี่ยวข้าวหน้าไม้ทันเข้าร่วมโครงการ

หากโครงการรับจำนำข้าวสิ้นสุดลงเดือนกุมภาพันธ์ 2555 รัฐบาลไม่เตรียมการรับจำนำต่อ

มีแนวโน้มสูงที่ราคาข้าวปี 2555 จะอ่อนตัวลง ทิศทางราคาข้าวหลังจากเดือนกุมภาพันธ์จึงขึ้นอยู่กับรัฐบาลว่าจะดำเนินการอย่างไร
กับนโยบายข้าวต่อไป

จึงเกิดการนำข้าวของเกษตรกรไปสวมสิทธิ์โครงการจำนำ รวมถึงการนำเข้าข้าวจากประเทศเพื่อนบ้านมาเข้าโครงการจำนำ

ยางพาราขาด

ยางพาราพืชเศรษฐกิจสำคัญอีกพืชหนึ่ง ที่มีสัญญาณของราคาอ่อนตัวลงอย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม 2554 โดยยางแผ่นดิบเฉลี่ยทั้งปี 2553 อยู่ที่ กก.ละ 106.30 บาท มกราคม 2554 กก.ละ 154 บาท กุมภาพันธ์ กก.ละ 174 บาท มีนาคม กก.ละ 144 บาท ตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายน ราคายางแผ่นดิบลดลงต่ำกว่า กก.ละ 100 บาท เช่นเดียวกับราคายางแผ่นรมควันเฉลี่ยปี 2553 กก.ละ 109.83 บาท มกราคม 2554 กก.ละ 160.86 บาท กุมภาพันธ์ กก.ละ 180 บาท มีนาคม กก.ละ 152 บาท เดือนธันวาคมลดลงต่ำกว่า กก.ละ 100 บาท

ราคายางที่อ่อนตัวลงดังกล่าวและคาดว่าจะต่อเนื่องถึงปี 2555 คบวงการยางสะท้อนในทิศทางที่สอดคล้องกันว่าสาเหตุหลักคือรัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญ และมีความรู้เกี่ยวกับพืชยางพาราน้อยมาก ผู้มีอำนาจไม่มีการกระตุ้นหรือช่วยขับเคลื่อนราคายางให้สูงขึ้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้วิธีใช้เม็ดเงินเข้ามาแทรกแซง เพียงการประกาศเรื่องราคาจากระดับรัฐมนตรีราคาก็เคลื่อนไหวสูงได้

แม้ว่าในด้านผลผลิตและความต้องการใช้ยางของโลกจะอยู่ในระดับที่สมดุลกันคือปีนี้ผลผลิตยางโลกจะเพิ่มขึ้นราว 5% ความต้องการใช้ยางของโลกเพิ่มขึ้นระดับเดียวกันคือ 5% เศรษฐกิจโลกมีความผันผวน แต่ปัจจัยเหล่านี้ไม่มีผลให้ราคายางลดลง อดีตที่ผ่านมาราคาผลิตรถยนต์ลดลง แต่การผลิตรถยนต์ไม่เคยลดลงแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นเรื่องเศรษฐกิจโลกเรื่องการผลิตรถยนต์ไม่มีผลต่อราคายาง

ผลผลิตปาล์มดิบเพิ่ม

ปี 2553 ผลผลิตปาล์มน้ำมันประสบปัญหาขาดแคลนอันเนื่องมาจากสถานการณ์ภัยแล้ง จนทำให้ราคาปลายปี 2553 ต่อเนื่องถึงต้นปี 2554 สูงเฉลี่ย กก.ละ 9-10 บาท น้ำมันปาล์มดิบขยับสูงขึ้นตาม ขณะที่น้ำมันปาล์มบริโภคถูกควบคุมราคาที่ขจัดลิตรละ 38 บาท ก่อนจะปรับขึ้นเป็นขจัดลิตรละ 47 บาท และลงมาเหลือ 42 บาทในปัจจุบัน ที่สุดแล้วต้นปี 2554 ทำให้เกิดสถานการณ์น้ำมันปาล์มบริโภคขาดแคลนกระทั่งประชาชนต้องเข้าแถวซื้อ ปี 2555 เนื่องจากปี 2554 สถานการณ์น้ำฝนดี ผลผลิตปาล์มดิบเพิ่ม ข้อมูลจากชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนปาล์มน้ำมันกระบี่ จำกัด ระบุปี 2553 ผลผลิตปาล์มดิบ 7.97 ล้านตัน น้ำมันปาล์มดิบ 1.35 ล้านตัน ผลผลิตปาล์มดิบปี 2554 มีปริมาณ 10.6 ล้านตัน น้ำมันปาล์มดิบ 1.8 ล้านตัน ปี 2555 ผลผลิตปาล์มดิบ 10.8 ล้านตัน น้ำมันปาล์มดิบ 1.83 ล้านตัน มีเพียงพอสำหรับป้อนโรงงานสกัด หากแต่ราคาจะอ่อนตัวลงอยู่ที่ กก.ละประมาณ 5.10-5.30 บาท ไม่สูงเท่าที่ผ่านมา เรื่องของปาล์มน้ำมันปี 2555 สำหรับเกษตรกรได้รับราคาที่ลดลงแต่ไม่ถึงว่าวิกฤติ แต่ภาพรวมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันยังไม่สามารถชะงักได้ แม้ว่าจะมีผลผลิตที่เพียงพอเนื่องจากราคาผลปาล์มปลายปี 2554 ที่อยู่ระดับ กก.ละ 5.10-5.30 บาท ทำให้ราคาน้ำมันปาล์มดิบอยู่ที่

กก.ละ ประมาณ 32 บาท

บวกค่าผลิตค่าบริหารจัดการแล้วจะทำให้ต้นทุนน้ำมันปาล์มบริโกลอยู่ที่ขั้วคลิตรละ 47 บาท

ขณะที่ราคาเพดานควบคุมน้ำมันปาล์มบริโกลอยู่ที่ขั้วคลิตรละ 42 บาท โรงงานกลั่นจึงไม่สามารถซื้อน้ำมันปาล์มดิบกก.ละ 32 บาทได้

ส่วนโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มได้หันไปส่งออกต่างประเทศมากขึ้น ที่คาดว่าปี 2554 มีการส่งออกน้ำมันปาล์มดิบมากถึง 300,000 ตัน

ทั้งนี้ผลผลิตน้ำมันปาล์มดิบที่คาดว่าจะได้ 1.83 ล้านตัน ปี 2555 จำนวนนี้ใช้ในอุตสาหกรรมไบโอดีเซล 500,000 ตัน บริโกล 1.2 ล้านตัน

เหลือสต็อกเพียง 130,000 ตันเท่านั้น เพราะฉะนั้นปี 2555 รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องบริหารจัดการสต็อกน้ำมันปาล์มให้ดี มิฉะนั้นแล้วจะเกิดเหตุการณ์ซ้ำรอยปลายปี 2553 ต่อต้นปี 2554 ได้

มันสำปะหลังทรงๆ

ปี 2554 ราคาหัวมันสำปะหลังสดที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยกก.ละ 2.50-3.00 บาท ปี 2555 แม้ว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้นเป็น 24-25 ล้านตัน

จากปี 2554 ที่มีผลผลิต 20-22 ล้านตัน แต่ราคาคาดว่าจะทรงอยู่ในระดับใกล้เคียงปีที่ผ่านมา เนื่องจากปีนี้รัฐบาลไม่มีสินค้า (คุณภาพดี)

อยู่ในสต็อกทั้งมันเส้นและแป้งมันสำปะหลัง

แต่เนื่องจากมีกระแสเรียกร้องจากชาวไร่มันสำปะหลังให้รัฐบาลดำเนินโครงการรับจํานําราคาไม่ต่ำกว่ากก.ละ 3 บาท

เพราะฉะนั้นหากมีโครงการรับจํานํา ชาวไร่จะได้รับราคาที่สูงขึ้น แต่การส่งออกอาจต้องลดลงไปเพราะสินค้าส่วนหนึ่งอยู่ในสต็อกของรัฐบาล

ขณะที่ผู้ส่งออกอาจมีปัญหาแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตอื่น

ไถ่ล้นตลาดส่งออก

ต้นปี 2554 แทบจะเรียกได้ว่าเป็นปีทองของคนเลี้ยงไก่ เพราะราคาหน้าฟาร์มขึ้นไปถึงกก.ละ 55 บาท สูงสุดเป็นประวัติการ

สาเหตุเพราะว่าเกิดโรคระบาดการเลี้ยงมีความสูญเสียสูง แต่เข้าสู่ปลายปีราคาเริ่มอ่อนตัวลง เพราะภาวะการระบาดของโรคดีขึ้น ราคาเฉลี่ยทั้งปี 2554 กก.ละ 40-42 บาท ถือว่ายังเป็นราคาอยู่ในเกณฑ์ดี

สำหรับปี 2555 ปริมาณการเลี้ยงไก่ได้เพิ่มขึ้นประมาณ 10% จากสัปดาห์ละ 23 ล้านตัว ธันวาคม 2555 คาดว่าจะอยู่ที่ 26 ล้านตัวต่อสัปดาห์

เพราะฉะนั้น ปี 2555 ภาวะราคาขึ้นอยู่กับสถานการณ์ระบาดของโรค และการส่งออกเนื้อไก่ไปอยู่ที่ยังถูกคุมโควตาอยู่ที่ละ 160,033 ตัน

หากอียูให้โควตาเพิ่มและเกิดโรคระบาดจะเป็นผลดีมีแต้มต่อแต่ซัพพลายลดลงจะเป็นผลดีต่อราคาไก่ปี 2555

จากหนังสือพิมพ์ฐาน

เศรษฐกิจฉบับที่ 2,701 1-4 มกราคม พ.ศ. 2555

แนวโน้มความมั่นคงทางด้านอาหาร ศาสตร์และศิลป์ที่ต้องจัดการให้ลงตัว : CP e-NEWS

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้คนเกิดความหวงใยในปัญหาดังกล่าวนี้เป็นผลมาจากการคาดการณ์ว่าในอนาคตปี 2030

ประชากร โลกจะเพิ่มมากขึ้นถึง 8 พันล้านคนซึ่งแน่นอนว่าจะยังผลให้ความต้องการบริโภคอาหารมีมากขึ้น

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรของโลกยังมีผลต่อความต้องการใช้พลังงานเพิ่มมากขึ้น

ตามไปด้วยในขณะที่แหล่งน้ำมันจากฟอสซิลใต้ดินมีปริมาณลดน้อยถอยลงไปเป็นอย่างมาก

อันเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดความสนใจที่จะหาแหล่งพลังงานทดแทนอื่น ๆ มาใช้แทนพลังงานน้ำมันเชื้อเพลิงจากฟอสซิล

และพลังงานจากชีวมวลซึ่งเป็นผลผลิตจากพืชเกษตรอันเป็นที่ทราบกันดีว่า เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญแหล่งเดียวกันกับที่ใช้ในการผลิตอาหารเช่นเดียวกัน

ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นมาให้เป็นพลังงานทางเลือกสำหรับในอนาคตอันใกล้นี้ ภาพรวมของอุปสงค์สืบเนื่อง (derived demand)

ทางวัตถุดิบจากการเกษตรอันเนื่องมาจากการเพิ่มจำนวนประชากรของโลกที่ชัดเจนขณะที่ความต้องการวัตถุดิบในการผลิต

อาหาร เช่น

ข้าว ผัก ผลไม้ เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ก็ยังมีความต้องการวัตถุดิบสำหรับพืชพลังงานทดแทน เช่น ปาล์มน้ำมัน อ้อย มันสำปะหลัง เพิ่มสูงขึ้น

และเมื่อผนวกกับความต้องการวัตถุดิบอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่มีความต้องการใช้อยู่เดิม เช่น ยางพารา ที่จะเพิ่มสูงขึ้นตามมา ซึ่งในที่สุดก็คือ

อุปสงค์โดยรวมของผลผลิตจากการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนับจากนี้ไป

จากภาพรวมในเบื้องต้นดูเหมือนว่าจะมีโอกาสที่ดีสำหรับภาคการเกษตรที่จะสร้างรายได้ ได้มากขึ้นจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก

หากแต่ในโลกของเรานี้ปัจจุบันยังมีบริบทที่สำคัญอื่นๆ ที่มีผลกระทบเป็นอุปสรรคต่อความสามารถทางการผลิตทางการเกษตร

เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่จะเกิดขึ้นอยู่อีกหลายประเด็นด้วยกัน ภาวะโลกร้อนนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถทางการผลิตทางการเกษตร

เป็นอย่างมากเพราะภาวะโลกร้อนทำในสภาวะดินฟ้าอากาศเกิดความแปรปรวน ทั้งภาวะฝนแล้ง เกิดพายุ น้ำท่วมอุทกภัย

และการระบาดของแมลงศัตรูพืชมีผลทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเสียหายต่อเนื่อง

นอกจากนี้ที่ดินที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกทางการเกษตรก็มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องอันเนื่องมาจากการขายที่ดินทำกิน

เพื่อชดเชยหนี้สินอันเกิดจากปัญหาผลตอบแทนจากการผลิตของเกษตรกรไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

ขณะที่ที่ดินที่ยังใช้ทำการเพาะปลูกอยู่ก็ประสบปัญหาผลผลิตต่ำ อันเนื่องมาจากการใช้ที่ดินที่ไม่ถูกต้องสูญเสียโครงสร้างที่ดีของดินไป

หรือสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของธาตุอาหารในดินไป

ปัจจุบันนี้เกษตรกรมีความระมัดระวังในการตัดสินใจลงทุน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดินของตนเป็นอย่างมาก

เนื่องจากความผันผวนของราคาน้ำมัน มีผลต่อต้นทุนการผลิต เช่น การขนส่ง ปัจจัยการผลิตการเกษตรอื่น ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ย

สารกำจัดป้องกันศัตรูพืช การชลประทาน การสูบน้ำ ทำให้ต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น

แต่ราคาอาหารปรับสูงขึ้นไม่ทันก็อาจจะทำให้เกษตรกรมีรายได้ที่ไม่คุ้มกับต้นทุนการผลิต ไม่ตัดสินใจลงทุนในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในที่ดิน

ในบางกรณีอาจจะมีความวิกฤตมากขึ้นไปอีกคือเกษตรกรอาจเลิกผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอาหาร

หันไปปลูกพืชวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่มีราคาสูงกว่าพืชอาหาร มีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่สูงกว่า

ซึ่งที่สุดก็อาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการใช้ที่ดินทางการเกษตรระหว่างการผลิตเพื่อบริโภคและอุปโภคเปลี่ยนไป

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจในการผลิตพืชอาหาร ของเกษตรกรที่มาพร้อมกับอุปสงค์สืบเนื่องคือ

พฤติกรรมผู้บริโภค

และการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยในปัจจุบันผู้บริโภคจะคำนึงถึงคุณภาพสินค้า ความปลอดภัยในการบริโภคอาหาร

และการรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้นมีผลต่อการเรียนรู้เพื่อปฏิบัติให้ได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และมีผลต่อต้นทุนทางการผลิตของเกษตรกรเป็นเพิ่มขึ้น

สำหรับประเทศไทยของเราจัดเป็นผู้ผลิตผลผลิตเกษตรและอาหารที่สำคัญรายหนึ่งของโลกในปี 2554

จะพบว่ามูลค่าการส่งออกสินค้ารวมอยู่ที่ 6,897 พันล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้น 11.67 % จากปี 2553 โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร

และอุตสาหกรรมเกษตรรวมเฉลี่ย 1,419 พันล้านบาท คิดเป็น 20.57 % ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ทั้งนี้สินค้าเกษตรที่สร้างรายได้ในการส่งออกมากที่สุด

ได้แก่ ยางพารา ข้าว

อย่างไรก็ตามไทยก็ยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงจากต่างประเทศอยู่ไม่น้อย

ส่งผลให้ประเทศไทยต้องสูญเสียรายได้จากการนำเข้าเชื้อเพลิงมากถึงปีละกว่า 1 ล้านล้านบาท ทั้งนี้เรามีศักยภาพสูงมากในการพัฒนาการผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงจากพืช

การสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศไทยภายใต้บริบทต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่จะต้องอาศัยการจัดการตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เริ่มตั้งแต่แนวคิดในการจัดสรรการใช้ทรัพยากรที่ดิน

และน้ำเพื่อการเกษตรของประเทศไทย การสร้างสมดุลในการใช้พื้นที่ทางการเกษตรไปผลิตพืชเพื่อการบริโภคเช่นข้าว และพืชเพื่อการอุปโภคเช่น พืชพลังงานทดแทน พืชอุตสาหกรรม

ตัวอย่างเช่นประเทศไทยมีพื้นที่ทำนารวมประมาณ 68 ล้านไร่ (รวมนาปรัง 10 ล้านไร่)

ให้ผลผลิตอยู่ที่ปีละ 34 ล้านตันในพื้นที่รวมนี้มีพื้นที่ทำนาในเขตที่มีศักยภาพสูง 28 ล้านไร่ ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงถึง 800 กก.พื้นที่เหล่านี้หากได้มีการลงทุน

ในการปรับปรุงระบบชลประทานให้สมบูรณ์แบบทำให้เกษตรกรสามารถทำนาปลูกข้าวได้สองรุ่นต่อปี คือ สามารถปลูกข้าวนาปี และนาปรังได้

และให้ผลผลิตเฉลี่ยขึ้นค่าได้

ถึง 800 กก.ต่อไร่ ด้วยเทคโนโลยีทันสมัย มีเครื่องเพาะกล้า เครื่องดำนา เครื่องหว่านปุ๋ย และเครื่องเก็บเกี่ยว พร้อมกระบวนการวิเคราะห์ดิน

วิเคราะห์ใบพืช เพื่อใส่ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมีในปริมาณที่เหมาะสม เป็นการทำนาในระบบเกษตรทันสมัยที่จะทำให้พื้นที่ทำนาในเขตที่มีศักยภาพสูง 28 ล้านไร่

สามารถให้ผลผลิตข้าวรวมปีละ 45 ล้านตัน

กรณีตัวอย่างนี้แสดงว่าหากเราสามารถจัดการทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม แล้วขณะที่เราใช้ที่ดินเพื่อปลูกข้าวลดลงร้อยละ 58 ของพื้นที่ในการปลูกข้าวระบบเดิมแต่สามารถเพิ่มผลผลิตข้าวรวมได้อีกร้อยละ 32 เมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตที่ผลิตได้จากระบบการใช้ที่ดินเดิม

อีกทั้งพื้นที่นาข้าวส่วนที่เหลืออีก 30 ล้านไร่ ก็สามารถนำไปสนับสนุนส่งเสริมการเพาะปลูกพืชที่เหมาะสม เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน อ้อย

มันสำปะหลังหรือพืชอื่นๆ และหากนำไปปลูกพืชพลังงานทดแทนด้วย แล้วก็จะมิประโยชน์ช่วยลดการนำเข้าพลังงานเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ

และหันมาพึ่งพาพลังงานทดแทนในประเทศโดยมีการจัดการให้เกิดความสมดุล ในการใช้ทรัพยากรที่ดินการเกษตรระหว่างพืชอาหาร

และพืชพลังงานอีกด้วยอย่างไรก็ตามแนวทางดังกล่าวเป็นเพียงกลยุทธ์ การจัดการเชิงกายภาพซึ่งเป็นการนำความรู้ทางวิทยา

ศาสตร์การเกษตร

และเศรษฐศาสตร์การเกษตรมาประยุกต์สร้างระบบทางเลือกในการจัดสรรการใช้ทรัพยากรที่ดินเกษตร

ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแต่การที่จะบรรลุผลได้นั้นจะต้องอาศัยเกษตรกร ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งกว่าเพราะเป็นผู้ขับเคลื่อนให้เกิดงานตั้งแต่การเพาะกล้า

ค่านา คุณจนถึงเก็บเกี่ยว แต่ด้วยสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยข้อจำกัดต่างๆ ซึ่งนับวันมีแต่จะทำให้เกษตรกรเกิดความท้อถอย ในอาชีพการทำนามากขึ้นทุกที

แล้วจะต้องทำอย่างไรที่จะทำให้เกษตรกรมีกำลังใจที่จะลงมือทำการเกษตรต่อไปด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

หากเราเป็นผู้บริหาร ในองค์กรเราก็ต้องหาแนวทางในการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจในการทำงาน

ทำงานด้วยความเต็มใจมุ่งมั่นเต็มตามความสามารถ การจูงใจเป็นศิลปะอย่างหนึ่งของการบริหารงาน

ในการทำงานเดียวกันนี้มีแนวทางในการจูงใจ ให้เกษตรกรประกอบอาชีพการเกษตรของตนเองต่อไปได้โดยนำทฤษฎี “สองสูง”

มาประยุกต์ใช้กับการเกษตรของไทย คือ

สูงแรก ได้แก่ การเพิ่มราคาสินค้าเกษตรให้สูงขึ้นอย่างมีเหตุผล สินค้าเกษตรต้องปรับราคาตามจริงตามภาวะเศรษฐกิจโลก

มีเหตุผลสำคัญที่จะเป็นการจูงใจ คือ หากเกษตรกรสร้างความมั่นคงทางอาหาร ให้แก่โลกแล้วแต่ชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกร

ไทยยังยากจนไม่มั่นคงเกษตรกรก็จะไม่มีกำลังใจในการผลิตวัตถุดิบเกษตร เพื่อการบริโภคต่อไป

จำเป็นอย่างไรที่เกษตรกรจะต้องได้รับผลตอบแทนในการผลิตอาหารเลี้ยงประชากรของโลกมากพอ กับคุณค่าของความเป็นอาหารแก่มวลมนุษย์

มากพอที่จะทำให้มาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ทัดเทียมกับคนในสาขาอาชีพอื่นๆ ในสังคม

สูงที่สอง ได้แก่ การเพิ่มรายได้ของประชาชนทั้งภาคเมืองและภาคชนบท (เงินเดือนข้าราชการและค่าแรงขั้นต่ำ)

เมื่อประชาชนมีกำลังซื้อสูงขึ้น มีกำลังซื้อสินค้าเกษตรมากขึ้น เกษตรกรก็ลืมหน้าอ้าปากได้มากขึ้น

ส่งผลให้ธุรกิจรายย่อย ธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง เติบโตขึ้นไปได้อีก ระบบเศรษฐกิจก็จะหมุนเวียน ส่งผลต่อภาษีและรายได้ของประเทศ

ในภาพรวมภาคการเกษตรแม้จะได้รับราคาที่เพิ่มสูงขึ้นแล้วก็ตามต้องกระตุ้น

และจูงใจให้เกษตรกรเห็นความสำคัญไม่ละเลยในเรื่องของการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการพัฒนาทักษะของแรงงานในการผลิต

เนื่องจากการได้รับราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้น อาจได้รับผลตอบแทนที่ไม่มากพอกับต้นทุนที่เพิ่มมากขึ้น

เกษตรกรจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสนใจในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ

เพื่อให้เกิดความมั่นใจในอนาคตว่าผลผลิตของตนจะมีต้นทุนที่สามารถแข่งขันได้อย่างต่อเนื่อง

อนึ่งได้มีการวิตกกังวลถึงผลกระทบของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ ในกรณีที่ไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ว่ามีผลต่อขีดความสามารถทางการเกษตรของไทยมากน้อยเพียงไรนั้น ขอกล่าวทำความเข้าใจไว้เบื้องต้นว่าการเกษตรของไทยมีความเข้มแข็งเพียงพอ

ที่จะดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจการเกษตรได้อย่างต่อเนื่องในฐานะผู้นำและได้รับประโยชน์เกิดโอกาส

และความมั่นคงทางด้านอุปทานของอาหารมากมาย อาทิ

1. โอกาสในการขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย พืชพลังงาน ไปยังประเทศสมาชิกด้วยการใช้นวัตกรรมทันสมัย

2. เพิ่มศักยภาพการแข่งขัน โดยนำเข้าวัตถุดิบที่มีคุณภาพในราคาที่แข่งขัน จากประเทศสมาชิกอาเซียน

หรือขยายตลาดการผลิตสินค้าที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดความได้เปรียบด้านต้นทุน

3. การลงทุนในประเทศอาเซียนหรือประเทศคู่ค้า ที่ไทยจะได้รับโอกาสจากข้อตกลงทางการค้าเสรี

4. การวางแผนพัฒนาเป็น Asean Hub ในอนาคต เพื่อเป็นศูนย์กลางการกระจายอุปทานอาหารหล่อเลี้ยงประชากรอาเซียน

และโลก ควบคู่ไปกับการเป็นผู้จัดการ Supply chain ทางอาหารของภูมิภาค

5. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มความสามารถการแข่งขันให้กับสินค้าเกษตรไทยที่มีศักยภาพ และสร้างมาตรการพร้อมกับสินค้าที่ไทยขาดศักยภาพ

หากสามารถจัดการได้อย่างนี้ ประเทศไทยก็จะมีคามมั่นคงทางด้านอาหาร

และมีอาหารเพียงพอเลี้ยงคนของโลกในอนาคตอันใกล้ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

และที่สำคัญเป็นการสร้างโอกาสในเกษตรกรไทยที่ผลิตอาหารเลี้ยงพลโลกได้มีโอกาสยกระดับความเป็นอยู่ ทางเศรษฐกิจ สังคมให้มีรายได้สูง

มีอาชีพที่มั่นคง ทัดเทียมกับงานในสาขาอาชีพอื่นๆ ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

สรุปการค้าระหว่างประเทศของไทยกับประเทศคู่ค้าสำคัญ

ของเดือน มกราคม-เมษายน ๒๕๕๕

ไทย-โลก : ไทยขาดดุลการค้า ๘,๐๕๔.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ปีก่อนที่เกินดุล ๑,๘๒๒.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการค้ารวมของไทยของเดือน มกราคม-เมษายน ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ ๒.๘ จาก ๑๔๖,๘๔๕.๓ เป็น ๑๕๑,๑๗๗.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเป็นผลจากการลดลงของการส่งออกรวม ร้อยละ ๓.๘ จาก ๗๔,๔๓๕.๘ เป็น ๗๑,๕๖๑.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และการนำเข้ารวม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๘ จาก ๗๒,๕๑๓.๕ เพิ่มขึ้น เป็น ๗๘,๖๑๕.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ไทย-เอเปค : ไทยขาดดุลการค้า ๓,๘๖๐.๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ปีก่อนที่เกินดุล ๓๘๘.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๔๘,๖๒๑.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๔.๒ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง น้ำตาลทราย เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพารา เม็ดพลาสติก แผงวงจรไฟฟ้า อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๕๒,๕๘๔.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๔ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ผลิตภัณฑ์โลหะ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ น้ำมันดิบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เป็นต้น

ไทย-อาเซียน : ไทยเกินดุลการค้า ๕,๑๖๖.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล ๔,๑๒๑.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๑๘,๓๕๘.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๖ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ น้ำมันสำเร็จ

รูป รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เคมีภัณฑ์ น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ยางพารา แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๑๓,๑๕๑.๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๑ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ถ่านหิน เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ สื่อบันทึกข้อมูล ภาพเสียง เป็นต้น

ไทย-(อาเซียน + ๓) : ไทยขาดดุลการค้า ๗,๐๐๒.๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ขาดดุล ๔,๑๔๑.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๓๕,๗๔๐.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๐ และมูลค่าการนำเข้า ๔๒,๗๔๒.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๐

ไทย-(อาเซียน + ๖) : ไทยขาดดุลการค้า ๕,๔๕๓.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ขาดดุล ๓,๓๔๕.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๔๐,๓๖๑.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๐ มูลค่าการนำเข้า ๔๕,๘๑๔.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๘

ไทย-ญี่ปุ่น : ไทยขาดดุลการค้า ๘,๑๐๔.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ที่ขาดดุล ๖,๐๑๘.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๗,๒๑๖.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๗.๑ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไม้แปรรูป เม็ดพลาสติก อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง ผลิตภัณฑ์ยาง สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ ยางพารา ผลิตภัณฑ์พลาสติก น้ำตาลทราย แผงวงจรไฟฟ้า เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ น้ำมันสำเร็จรูป เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๑๕,๓๒๐.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๑ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ สินค้าอุปโภคบริโภคอื่น ๆ รถยนต์นั่ง ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เป็นต้น

ไทย-สหรัฐอเมริกา : ไทยเกินดุลการค้า ๓,๓๓๔.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล ๒,๕๔๒.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๗,๑๐๓.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง น้ำมันดิบ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ เครื่องโทรสาร

โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องนุ่งห่ม ยางพารา เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ อื่น ๆ แผงวงจรไฟฟ้า ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๓,๗๖๘.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๑๕.๖ ทั้งนี้เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สินค้าอุปโภคบริโภคอื่น ๆ เครื่องบิน เครื่องร่อน อุปกรณ์การบิน เชื้อเพลิงอื่น ๆ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม ค้ายและเส้นใย เป็นต้น

ไทย-สหภาพยุโรป (๒๗ ประเทศ) ไทยเกินดุลการค้า ๑,๐๔๐.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อน ที่เกินดุล ๒,๒๑๔.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๖,๕๕๖.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๑๕.๔ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ ไม้แปรรูป รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ น้ำมันสำเร็จรูป สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์ยาง ยางพารา รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๕,๕๑๕.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๑.๖ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ กระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เครื่องบิน เครื่องร่อน อุปกรณ์การบินและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น

ไทย-สมาคมการค้าเสรียุโรป (EFTA) : ไทยขาดดุลการค้า ๑,๘๐๑.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ปีก่อนเกินดุล ๕๘๑.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๑,๕๗๒.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๒๘.๗ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ นาฬิกาและส่วนประกอบ ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องใช้สำหรับเดินทาง เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อุปกรณ์กึ่งตัวนำทรานซิสเตอร์และไดโอด ข้าว เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๓,๓๗๓.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐๗.๘ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ นาฬิกาและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ เคมีภัณฑ์ ฝ้าย และซากกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สินค้าโลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ไดโอด ทรานซิสเตอร์และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ แผงวงจรไฟฟ้า วงจรพิมพ์ เป็นต้น

ไทย-กลุ่มอนุทวีป (BIMST-EC) : ไทยเกินดุลการค้า ๑,๒๕๕.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนที่เกินดุล ๑,๓๕๘.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๓,๒๘๐.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๐.๑ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป ยางพารา เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เครื่องดื่ม ปูนซิเมนต์ สินค้าส่งออกที่ลดลง เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ ผ้าผืน เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เส้นใยประดิษฐ์ เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๒,๐๒๐.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๐ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ ก๊าซธรรมชาติ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ด้ายและเส้นใย น้ำมันสำเร็จรูป ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็งแปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค ปู และซากสัตว์ปีกและสัตว์ เป็นต้น

ไทย-จีน : ไทยขาดดุลการค้า ๒,๘๒๔.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ขาดดุล ๑,๑๑๔.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๘,๕๕๐.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๕ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง น้ำมันสำเร็จรูป ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ น้ำตาลทราย สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ แผงวงจรไฟฟ้าเลนส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ของเครื่องทำความเย็น หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๑๑,๓๗๔.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๗ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด วงจรพิมพ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ กระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ รองเท้า วัสดุและอุปกรณ์สำนักงาน เป็นต้น

ไทย-ออสเตรเลีย : ไทยเกินดุลการค้า ๖๔๖.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ปีก่อนที่ขาดดุล ๔๘.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๒,๕๓๘.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๘.๖ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนสินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เม็ดพลาสติก เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๑,๘๙๑.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๓๓.๑ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ ได้แก่ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ด้ายและเส้นใย เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค อาหารปรุงแต่งสำหรับใช้เลี้ยงทารก ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ถ่านหิน เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ นมและผลิตภัณฑ์นม เป็นต้น

ไทย-อินเดีย : ไทยเกินดุลการค้า ๗๖๐.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล ๗๕๑.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๑,๗๗๕.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่ ได้แก่ ยางพารา เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม เครื่องคอมพิวเตอร์ของเครื่องทำความเย็น เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๑,๐๑๔.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๔ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ด้ายและเส้นใย ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เครื่องประดับอัญมณี เป็นต้น

ไทย-แอฟริกาใต้ : ไทยขาดดุลการค้า ๑๘๕.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ปีก่อนที่เกินดุล ๔๓๒.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๗๕๓.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓.๓ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เม็ดพลาสติก สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ข้าว เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ ยางพารา เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๕๖๘.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐๓.๓ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลมและสุรา สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ผลิตภัณฑ์โลหะ สินค้าอุปโภคบริโภคอื่น ๆ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เชื้อกระดาษและเศษกระดาษ ถ่านหิน สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ รถจักรยานยนต์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เป็นต้น

ไทย-นิวซีแลนด์ : ไทยเกินดุลการค้า ๑๐๒.๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเกินดุล ๘๘.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๓๐๓.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๖ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ เม็ดพลาสติก น้ำตาลทราย เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๒๐๑.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๑.๔ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ ได้แก่ อาหารปรุงแต่งสำหรับใช้เลี้ยงทารก ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง นมและผลิตภัณฑ์นม เชื้อกระดาษและเศษกระดาษ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค ด้ายและเส้นใย เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เป็นต้น

ไทย-เกาหลีใต้ : ไทยขาดดุลการค้า ๑,๒๔๑.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ขาดดุล ๑,๑๒๕.๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๑,๖๑๕.๓ ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๕ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำตาลทราย เคมีภัณฑ์ น้ำมันดิบ ทองแดงและของทำด้วยทองแดง เม็ดพลาสติก เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ ยางพารา เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๒,๘๕๖.๖ ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าสำคัญ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ ส่วนสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ลวดและสายเคเบิล เป็นต้น

ไทย-เปรู : ไทยขาดดุลการค้า ๕๑.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ปีก่อนที่เกินดุล ๖๕.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก ๑๐๗.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๔.๒ สินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ สินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ เม็ดพลาสติก เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เส้นใยประดิษฐ์ ด้ายและเส้นใยประดิษฐ์ ผ้าฝ้าย เป็นต้น

มูลค่าการนำเข้า ๑๖๔.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๗๕.๗ เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของก๊าซธรรมชาติ ผักผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผักผลไม้ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ สินค้านำเข้าที่ลดลง สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป วัสดุและอุปกรณ์สำนักงาน ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก เป็นต้น

[1] <http://www.youtube.com/watch?v=Qmdgc3LOM1U>

[2] <http://www.youtube.com/watch?v=B4KB9wKDDr8>